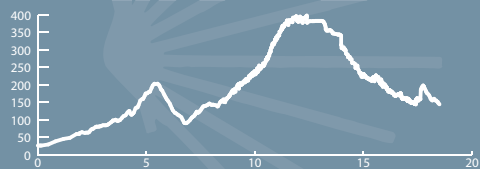

Barcelona - Sant Cugat del Vallès

Deixem la ciutat pel Velòdrom d'Horta i de seguida ens endinsem en el Parc Natural de Collserola. Gairebé tota l'etapa serà entre els boscos d'aquesta serralada; les vistes de Barcelona des de la part alta són magnífiques.

 18,5 km 7 h

 MITJANA Totalment pedalable

ALLOTJAMENTS

Els webs www.gencat.cat/empresaocupacio i www.catalunya.com faciliten informació detallada dels establiments turístics dels municipis que integren aquesta etapa, relació que no reproduïm per raons d'espai.

Les persones interessades poden consultar les publicacions anuals que edita la Direcció General de Turisme *Guia d'hotels*, *Guia de càmpings* i *Guia d'establiments de turisme rural*, així com sol·licitar informació a les oficines de turisme.

Disseny i maquetació: Rafel Domínguez - Impressió: Vanguard Gràfic, SA. - D.L.: B-20.244-2011

OFICINES DE TURISME

Barcelona
OFICINA DE TURISME
DE CATALUNYA
Pg. de Gràcia, 107. Palau Robert
932 388 091

OFICINA DE TURISME
DE SANTS ESTACIÓ
Pl. dels Països Catalans s/n
Vestíbul de l'estació
932 853 834

CENTRE D'INFORMACIÓ
I TURISME
Pl. Catalunya, 17, soterrani
932 853 834

Sant Cugat del Vallès
OFICINA DE TURISME
Pl. Octavià, s/n
936 759 952

AJUNTAMENTS

Barcelona
Pl. Sant Jaume, 1
934 022 700

Sant Cugat del Vallès
Pl. de la Vila, 1
935 657 000

Camí de Sant Jaume

Barcelona - Sant Cugat del Vallès

Barcelona

El centre tradicional de la ciutat al llarg dels segles ha estat la plaça de Sant Jaume, segurament l'espai més cèntric i simbòlic per iniciar el pelegrinatge a la ciutat de Barcelona, tant si es camina cap al Llobregat com si es vol creuar Collserola en direcció a Sant Cugat del Vallès. Centre geogràfic de la *Barcino* romana, la fesomia actual de la plaça, però, ens parla d'un espai més modern que va modificar la petita plaça de Sant Jaume ocupada per l'església homònima i pel seu cementiri. La llegenda diu que sant Jaume va predicar en aquesta plaça. Al carrer de Ferran, a tocar de la plaça, hi ha l'església de Sant Jaume, ben integrada entre els edificis de la ciutat.

Seguint el carrer del Bisbe, es pot accedir a la catedral gòtica de Barcelona a través del claustre, o fer-ho per la façana principal que dona a la plaça de la Catedral. La catedral romànica de Barcelona es va aixecar al segle XI en temps de Ramon Berenguer I, i va coexistir amb la catedral gòtica que es va construir entre els segles XIII i XIV. La catedral està consagrada a l'advocació de santa Eulàlia, patrona de la ciutat conjuntament amb la Mercè.

Un bon punt de partida és el Portal de la Pau, al peu del monument a Colom. Se segueix la Rambla amunt i es gira a la dreta pel carrer de Ferran. Es passa per davant de l'església de Sant Jaume i per la plaça homònima, cor de la ciutat de Barcelona. Cal continuar pel carrer del Bisbe, l'avinguda del Portal de l'Àngel, la plaça de Catalunya i el passeig de Gràcia amunt. En arribar a l'avinguda Diagonal, es gira a l'esquerra i immediatament a la dreta per tal de seguir el carrer de la Riera de Sant Miquel, que desemboca a la Via Augusta. Pocs metres després, ens desviem a la dreta seguint el carrer del Príncep d'Astúries fins a travessar la ronda del General Mitre. Continuem per l'avinguda de Vallcarca, el carrer de Gustavo Adolfo Bécquer, el passeig de la Mare de Déu del Coll i el carrer de Dante Alighieri fins a l'avinguda de l'Estatut de Catalunya, que ens porta a creuar sobre la ronda de Dalt. Un cop creuada, es gira a la dreta per anar a trobar el carrer dels Germans Desvall, que cal seguir fins al final. A partir d'aquest punt es troben els senyals del parc de Collserola, que ajuden a no despistar-se pels nombrosos corriols del massís. Per arribar a Sant Cugat caldrà seguir les marques del GR-6 incorporades als senyals del parc.

Inicialment la ruta va cap al castell del Fortí, ruïnes amb excel·lents vistes sobre la ciutat. Continua en direcció al Tibidabo fins al conegut pas del Rei. A partir d'aquí es baixa cap a Can Borrell i, ja sense pèrdua, fins a Sant Cugat. Abans, però, la ruta passa pel Pi d'en Xandri.

Sant Cugat del Vallès

S'accedeix a la ciutat tot travessant el barri del Pla del Vinyet, de nova construcció. Serà a partir de la plaça d'Octavià que es podrà copsar la ciutat antiga. Tant la part antiga com la més moderna conserven noves i grans torres i cases d'estiueig modernistes i noucentistes clàssiques. A l'extrem de llevant del nucli antic s'alça l'antic monestir de Sant Cugat, l'abadia benedictina més important del comtat de Barcelona i conjunt monumental notabilíssim, que li dona el nom; és monument historicoartístic des del 1931.

Situat a l'emplaçament de l'antic *Castrum Octavianum*, bastit prop del vuitè mil·lari de la via romana de Barcelona a *Egara* (Terrassa), el monestir s'aixeca en part sobre restes d'aquesta antiga fortificació, on, segons tradició, va patir martiri el cristià nord-africà Cugat l'any 303, durant les persecucions de Dioclecí. En honor seu s'hi va bastir una petita construcció funerària o mausoleu, ampliat als segles VI-VII amb un absis de ferradura, l'excavació del qual es pot veure al claustre. Probablement aleshores ja hi havia una petita comunitat, però els orígens més antics documentats del monestir benedictí es remunten al segle IX. Va tenir un paper molt important en la colonització de nous territoris conquerits als àrabs.

El conjunt monumental era emmurallat i en resta encara una bona part. Hi destaca l'església de Sant Cugat, de planta romànica de tres naus, acabada en estil gòtic, amb l'adopció de voltes d'ogiva a la coberta, i amb un cimbori octogonal de finestrals ogivals. Els absis, semicirculars a l'interior, són poligonals a l'exterior, amb semicolumnes adossades a les arestes. El cos principal del bell campanar de torre és de la fi del segle XI, acabat en època gòtica. El claustre és un magnífic exemplar romànic, molt unitari, de la fi del segle XII. Hi ha 144 capitells de tot tipus: corintis, ornamentals, amb bèsties fantàstiques i escenes bíbliques. Al segle XVI s'hi van construir el segon pis i l'atri que precedeix el claustre. A l'església hi ha retaules renaixentistes i barrocs, i a la sala capitular, n'hi ha un de gòtic, bellíssim, obra de Pere Serra (1375), dedicat a tots els sants.

Deixant el monestir enrere se segueix el carrer Major, on destaca un bonic tram de cases porxades. Val la pena dirigir-se cap a la ciutat que es va desenvolupar al llarg del segle XX i que té el centre a la plaça de Barcelona, ubicació de l'ajuntament i on encara es poden veure grans cases pairals relacionades amb un passat agrícola no tan llunyà.

